

der kun faa, der fulgte Parolen om at strejke. I det hele taget var kun faa af Arbejderne Medlemmer af Landarbejderforbundet.

Det ærede Medlem sagde, at Landbrugets Organisationer optræder som et Lav, der frabeder sig Indblanding. Landbrugsorganisationerne blander sig ikke i andres Forhold, de spænder ikke Ben for nogens Frihed hverken til at arbejde eller til at lade være. Det ærede Medlem siger, at Landbrugsprodukternes Pris sættes paa Verdensmarkedet, og at vi vil have de samme Priser for dem herhjemme. Ja, vi faar i alt Fald Landbrugsprodukterne herhjemme noget billigere, efter som Fragtomkostningerne ved at sende dem ud af Landet fradrages, og dersom man paa alle Omraader paa den Maade vilde respektere Verdensmarkedets Priser, vilde det i det hele taget se adskilligt bedre ud herhjemme. Naar det kommer til Stykket, bliver det alligevel ikke anderledes end, at Arbejderne herhjemme ogsaa kommer til at arbejde for en Pris, der staaar i Forhold til Verdensmarkedets Pris; det lader sig nemlig ikke gøre her i Landet at holde højere Pris, hverken paa det ene eller paa det andet, end Verdensmarkedets Pris. Hvis vi ikke skal blive staaende i den Arbejdsløshed, vi nu har, vil vi blive nødt til at indrette os paa at kunne konkurrere med det Verdensmarked, der er Køber, ligesom det danske Landbrug paa Verdensmarkedet skal kunne konkurrere med sin Erhvervsproduktion og nøjes med den Pris, der kan opnaas paa dette Verdensmarked. — Den Højesteretsdom, som faldt, var i høj Grad et Lyspunkt for Erhvervslivet og ganske særlig for Landbrugerhvervet. Det var jo ved at komme til at se saadan ud, som om det kun var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen og Medlemmer af Fagforeningen, der var i Stand til at arbejde og ernære sig her i Landet. Dommen gav nogen fri Luft, men som jeg siden skal paavise, gør denne Højesteretsdom ingenlunde et Forslag som det her foreliggende upaakrævet.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som var Ordfører for de Konservative. Det ærede Medlem finder ikke de Ord, der er anvendt i dette Forslag, gode nok. Men lad os saa vælge andre. Det er jo i og for sig slet ikke Ordene, det kommer an paa, det er Princippet, og kan man sige det bedre og udtrykke det klarere ved andre Ord, vil man sikkert fra vor Side være overordentlig villig til at medvirke til at finde saadanne. Det ærede Medlem er i Virkeligheden i nogen

Grad Tilhænger af Princippet i det foreliggende Forslag. Han siger, at han er Modstander af personlig og økonomisk Forfølgelse af den enkelte. Ja, men det er jo netop et af Hovedprincipperne i dette Forslag, at en saadan Forfølgelse skal modarbejdes, og naar det ærede Medlem kan slutte sig dertil, maa han ogsaa kunne medvirke til at finde det Ordvalg, som maa anses for at være det heldigste. Paa den anden Side var det ærede Medlem dog ret forbeholden. Jeg har næsten det Indtryk, at han var saa lidt velvillig, som Hensynet til Arbejdsgiverforeningens Interesser indenfor hans Parti gør det paakrævet; men paa den anden Side var han ogsaa saa moderat velvillig overfor Forslaget, som Hensynet til Landbrugets og de frie Erhvervs Interesser indenfor hans Parti kan gøre det paakrævet. Der er imidlertid Grund til at haabe paa Velvillie fra den Side til at søge at finde saadanne Udtryk, som bevarer det principielle i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente, at det var en Mangel ved Forslaget, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, at det ikke ramte Enkeltmands Monopol, ikke ramte den enkelte Mand, der havde stor økonomisk Magt. Men hvis Forslaget ikke er tydeligt paa dette Punkt, vil vi fra vor Side være meget villige til at medvirke til, at ogsaa dette inddrages under Forhandlingen. Det, som vi lægger Vægt paa, det, som vi mener har Betydning, er, at den frie Konkurrence, der næsten er slaaet ihjel under de nuværende Forhold, kan komme til at virke paa ny. Det ærede Medlem mente, at der var mange Former for Boykotning, som ikke kunde rammes efter dette Lovforslag. Jeg ser dog ikke, at det vil være rimeligt deraf at drage den Slutning, at saa skal vi følgelig ingenting gøre. Det tror jeg vilde være urigtigt. Det ærede Medlem mente, at nu skulde vi ikke tale om Kolindsundsagen, og det var vel ud fra den Betragtning, at nu var den Sag afgjort ved Højesteret. Dette er jo fuldkommen rigtigt; men jeg tror, det er urigtigt deraf at slutte, at noget i samme Retning, som skete dèr, ikke mere kan etableres herhjemme, thi netop denne Kolindsundsag viste jo den store Uvished og de Mangler, hvoraf vor Lovgivning paa dette Omraade lider, idet nemlig Landsretten kendte paa en Maade og Højesteret paa den modsatte Maade. Og Højesteretsdommen siger jo egentlig ikke noget om, hvorvidt en noget anden Fremgangsmaade fra Fagorganisationens Side kan rammes, selv om et saadant Overfald kunde faa de samme vidt-